

'Ons geloof is in de rede'

Er is geen God, er is geen ultieme betekenis. Het leven is alles wat er is. Degenen die het gevonden hebben, hebben niets anders gevonden dan dat er niets te vinden is. Zen is het ultieme manifest van niet-vinden, van vreugde zonder enige reden, van lachen en liefhebben en dansen zonder enige reden. Je hebt gelovigen in de wereld, in allerlei soorten . Je hebt ongelovigen in de wereld; ze zijn op geen elke manier verschillend, alleen hun overtuigingen zijn negatief. De één gelooft in een God en de ander gelooft in een niet-God, en allebei zijn ze even fanatiek.

Onlangs nog las ik het manifest van de Humanistische groep intellectuelen, een kleine, hele elitaire groep Amerikaanse intellectuelen. Maar ik moest lachen om hun manifest. Elke bewering begint met 'Wij geloven...'. En een geloof is altijd onwetendheid. De een gelooft in God -- hij is onwetend. Een ander gelooft in geen God -- hij is net zo onwetend als degene die gelooft.

Elke zin van het hele manifest begint met: 'Wij geloven dat er geen God is.'

Maar op grond waarvan? Uiteindelijk geven ze hun redenen: 'Wij geloven dat ons geloof rede is. Omdat God niet redelijk is, zullen we niet in God geloven.'

Dit zijn de meest intellectuele mensen van Amerika en het is erg prestigieus om door de groep als lid geaccepteerd te worden.

Ik doe deze uitspraak vlak voordat een aantal van mijn vrienden in deze groep mijn naam als erelid gaan voorstellen op hun komende bijeenkomst. Het is goed voor mij om voor hen duidelijk te maken waar ik sta.

In de eerste plaats word ik geen lid van welke partij of organisatie dan ook, want elk lidmaatschap is een subtiele slavernij. Waarheid kan alleen in vrijheid leven en bloeien. Liefde kan alleen in vrijheid bloeien en geuren. Elk lidmaatschap is een concessie en een compromis.

Sannyas is geen beweging en geen organisatie. Integendeel, het is een verklaring van onafhankelijkheid van alle organisaties en alle partijen en alle kerken.

Ik moet lachen om het manifest van de Humanisten omdat ze uiteindelijk zeggen: 'Ons geloof is in de rede.' Maar als je een geloof hebt, is elk geloof onredelijk. En het is zo gemakkelijk om in te zien. Geloof hebben in de rede betekent dat je niets onredelijks in het leven toestaat. Liefde is onredelijk. Wat is de reden van liefde? Wat is de reden van het bestaan zelf? Wat is de reden van de rede zelf? Als er geen rede was, zou je dan bij iemand klagen? Als er geen leven zou zijn, zou je dan een klacht kunnen indienen bij een of andere rechtbank, bij een hogere autoriteit?

Als er niets is, is er niets; als er alles is, is er alles. De rede zelf is onredelijk. En als je groot genoeg moet zijn, dan moet je tegenstrijdigheden omvatten. Rede aan de ene kant en onredelijkheid aan de andere kant -- ze moeten allebei aanvaard worden. Het Zen Manifest is niet voor iets speciaals. Het is gewoon voor dit leven, dit bestaan, dit moment. Het vraagt niet om een bron en het vraagt niet om een doel. Elke bron zal een beperking maken, en elk doel zal een andere beperking maken, en het bestaan is onbegrensd. Het wordt niet beperkt door de rede.

Dus als de Humanistische groep wil dat ik hun lidmaatschap accepteer, zullen ze hun manifest moeten veranderen. Ik geloof nergens in en ik vraag nergens een reden voor. Het is prima zoals het is. En als dat niet zo was, dan was dat ook prima. Vandaar dat ik tegen je heb gezegd dat je lang op me moet wachten, maar dat hoort bij het spel.

Zen accepteert zowel de aanwezigheid als de afwezigheid, het leven en de dood -- alle tegenstrijdigheden. Zen is groot genoeg om alle tegenstellingen te omvatten. Misschien is Zen de enige weg die tegenstrijdigheden omvat en die niets afwijst. Het verheugt zich in alles zonder voorwaarden. Het accepteert alles zoals het is zonder er eisen aan te stellen. Het heeft geen geboden, 'Gij zult' of 'Gij zult niet...'.

Zen kent geen geboden. Zen kent alleen een uitgestrekt leven dat allerlei tegenstellingen in een diepe harmonie omvat. De nacht is in harmonie met de dag, en het leven is in harmonie met de dood, en de aarde is in harmonie met de hemel. De aanwezigheid is in harmonie met de afwezigheid. Deze immense harmonie, deze synchroniciteit is het essentiële Manifest van Zen. Dit is de enige manier van leven die respecteert en liefheeft, en niets ontkent, niets veroordeelt.

Elke andere religie, elke andere filosofie is afhankelijk van het kiezen van 'veroordeel dit, ontken dat, accepteer dit, respecteer dit ...' Maar er is altijd een keuze. En iemand die gekozen heeft, heeft altijd een deel gekozen, en een deel leeft nooit, alleen het geheel leeft. Je hand leeft niet gescheiden van jou en je ogen kunnen niets zien gescheiden van jou. Je bent een organisch geheel.

Zen is een declaratie van de organische eenheid van alle tegenstellingen in het leven. En omdat het bestaan alles accepteert, wie ben jij om te kiezen? Wie ben jij om te oordelen? Zen kent geen oordeel. Niemand is een zondaar en niemand is een heilige. Beiden spelen een spel van hun keuze, en beiden zullen dienovereenkomstig hun beloning ontvangen. Als je iets verkeerd hebt gedaan, zal er iets verkeerd met je gebeuren. Als je zalig geweest bent voor anderen, zal het bestaan zalig zijn voor jou... een eenvoudige rekensom. Zen gelooft niet in complexe zaken, het is een hele simpele acceptatie van de totaliteit die ons omringt.